

změnách hodnocení. Dokonce i v podpoře většího využití *sumativního a formativního hodnocení* jsou učitelé až na třetím místě. **Česká školní inspekce** je samozřejmě odpovědná především za *externí hodnocení škol*, ale respondenti vidí její důležitou roli rovněž ve zlepšování *srovnatelnosti hodnocení*, stejně jako ve všech dalších posuzovaných opatřeních.

Fakulty připravující učitele nemají podle respondentů výraznou odpovědnost za žádné z navržených opatření. Dokonce i ve zlepšení *role učitele (vytvoření profesního profilu a kariérního řádu)* jsou až na třetím místě za ředitelem školy a ministerstvem. V případě zlepšení *využití sumativního a formativního hodnocení* větší podíl dotázaných uvedl jako zodpovědného aktéra ČŠI (27,9 %), a to před vysokoškolskými fakultami připravujícími učitele (23,5 %). Vzhledem k doporučeným opatřením pro tuto oblast ze strany OECD (úprava studijních programů připravujících učitele, doplnění nabídky kurzů DVPP) se jedná o nečekané zjištění.

Poslední otázka na **potřebu finančních prostředků pro uskutečnění jednotlivých opatření na úrovni školy** ukázala, jakou představu mají respondenti o finančních nárocích spojených se změnami. **Bez navýšení finančních prostředků** by z pohledu největšího podílu dotázaných bylo možné uskutečnit opatření a dosáhnout zlepšení pouze v oblasti *hodnocení školy zřizovatelem*. Také další čtyři oblasti se podle asi pětiny respondentů obejdou bez finančních nároků.

Větší navýšení ročního rozpočtu (o 3 % a více) si vyžádá podle jedné třetiny respondentů změna v *hodnocení učitelů* a podle čtvrtiny respondentů změna v *roli učitelů (vytvoření profesního profilu a kariérního řádu)*.

Z hlediska interpretace zjištění není zcela zřejmé, proč se nemalý podíl dotázaných domnívá, že na úrovni jednotlivých škol si opatření doporučená v případě tématu *srovnatelnosti hodnocení* (15 %) a *externího hodnocení školy* (11,9 %) vyžádají navýšení rozpočtu o více než 3 %. Za důležité zjištění je možné považovat skutečnost, že v případě všech témat uvedla vždy alespoň čtvrtina až 44 % dotázaných, že nedokážou posoudit potřebu navýšení finančních prostředků.

Z tohoto zjištění vyplývá, že nemalá část zodpovědných aktérů v oblasti vzdělávací politiky, v průměru více než třetina, zatím nedokáže anebo není zvyklá a připravená uvažovat o opatřeních z hlediska potřebnosti finančních zdrojů, ať už se jedná o jejich navýšení, nebo o využití alternativních řešení, která budou méně nákladná. Ukazuje se jako nezbytné, aby se o důležitých opatřeních ve vzdělávací politice uvažovalo s ohledem na finanční prostředky a aby se otázkám efektivity věnovala pozornost i potřebná osvěta ve směru k pedagogické veřejnosti a vedení škol.